

FAKAT SANMAYIN Kİ TASAM VAR

İncecik bir kar suyuydum
Ormanlı dağdan akan
Bir bulut düşmesinden arta kalan.
Tün karanlığında dondum,
Gün ışıdı, eridim.
Yol sordum taşlara, ağaçlara..
Dudaklar emdi beni yudum yudum,
Kan oldum, dolaştım damarlarda.
Benimle çarptı bir zaman
Kurt yüreği, kuş yüreği.
Dereye indim
Irmak suyuna bulandım.

Ah ondan sonrası, ondan sonrası,
Katıldım akıntının gücüne.
Çakıllarla çağladım,
Kayalardan düşüp atladım;
Balıklarla oynadım ova düzünde..

Aş oldum, piştim tencerelerde
Sofralara kuruldum
Değirmen çarklarında savruldu
Çamaşır kazanlarında kaynadım,
Arka girdim bahçeleri dolandım.

Sonunda, sonunda bütün bunların
Göründü uzaklarda, çok uzaklarda
Bulutları, köpükleriyle deniz
O günkü ulaşma sevincimi bilerseniz.

Şimdi adım bir damla
Fakat sanmayın ki tasam var
Kavuştum vatanıma..

Nedim ÇAPMAN

- ❖ Bir damla su der geçeriz çoğu zaman. Buluttan düşen bu su damlacığının, denize kadar olan yolculuğundan kimler nasıl faydalaniyor? Anlatınız.
- ❖ Bir bardak suyun yanında, sizce bir damla suyun bir önemi var mı?
- ❖ Kanaatkar olmakla, tutumlu olmanın ilişkisini arkadaşlarınızla tartışınız.
- ❖ Kendinizi bu damlacığın yerine koyduğunuzda siz neyin bir parçası olduğunuzu düşünüyorsunuz? Sizden kimler, ne için neler bekliyorlar?

